Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

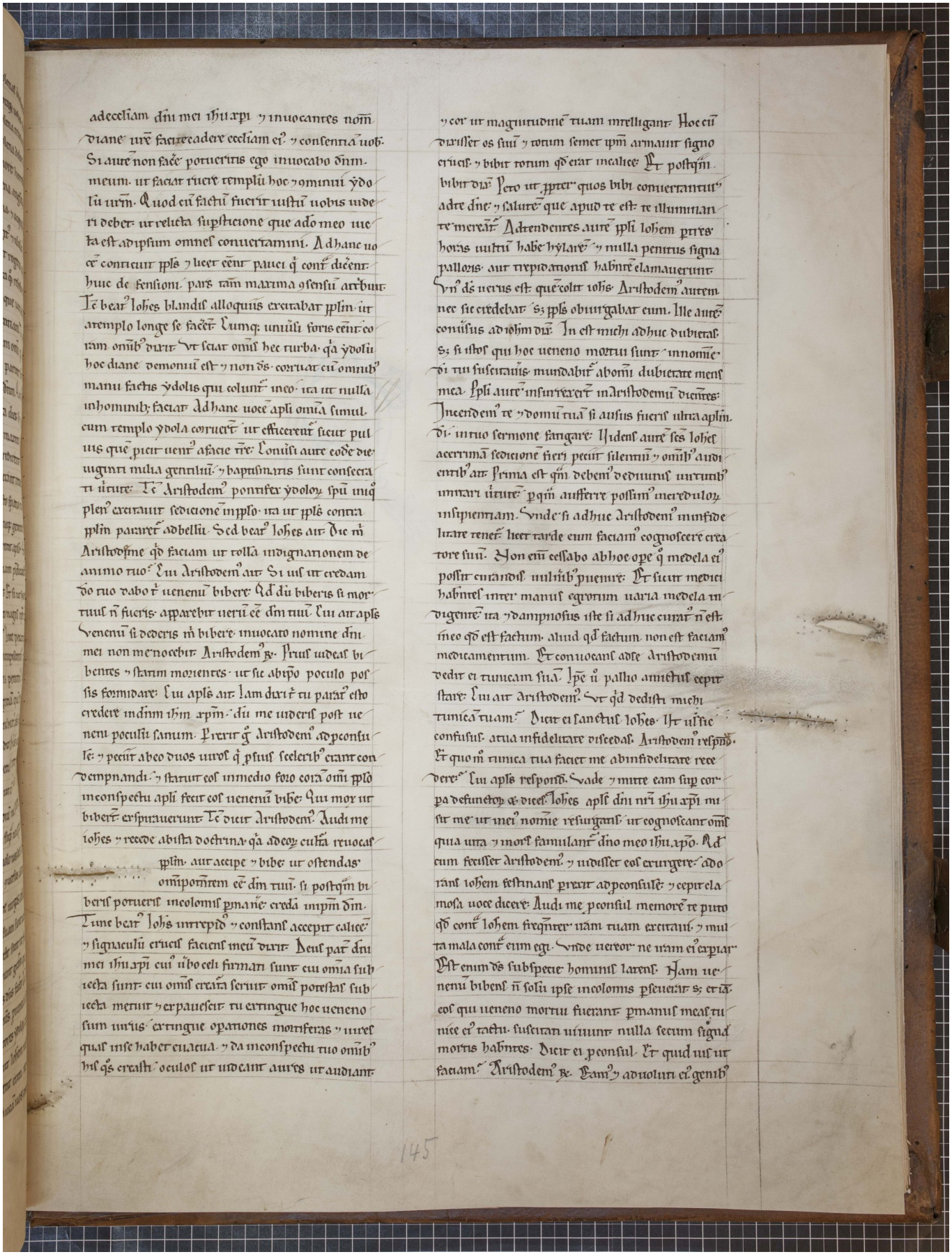

adeccliam dñi mei ihu xpi ⁊ inuocantes nom
diane uñe faciecadere eccliam ei⁹ ⁊ consentia uob.
Si aute non facē⁹ potueritis ego inuocabo dnm
meum. ut faciat ruet templū hoc ⁊ omnia ydo
la ura. Quod cū factū fuerit ustū uobis uide
ri debet ut relicta superstitione que ad⁹ meū uer
ta est adipsum omnes conuertamini. Adhanc uo
cē conticuit ipse ⁊ licet cent⁹ pauci q̄ cont⁹ dicent
huic de sensiōi⁹ pars tām maxima ꝑsensu attribuit
Te beat⁹ Iohes blandis alloquiis exorabat ꝑsim ut
a templo longe se faceret. Cumq; unusq; foris exiret co
ram omnib⁹ ruit. Ut sciat omis hec turba. q̄a ydolū
hoc diane demoniū est ⁊ non ds. corruat cū omnib⁹
manu factis ydolis qui colunt⁹ meo. ira ut nulla
in hominib⁹ faciat. Ad hanc uocē apli omia simul.
cum templo ydola corruerūt ut efficerent⁹ sicut pul
uis que ꝓicit uent⁹ a facie ire. Confusi aute eode die
uiginti milia gentiliū ⁊ baptismatis sunt consecra
ti ūtute. Te Aristodem⁹ pontifex ydoloꝝ spū uiq
plen⁹ exarauit sedicione in ipso. ira ut ꝑsis contra
ꝑsim pararet⁹ adbellū. Sed beat⁹ Iohes ait. Dic m̄
Aristodeme q̄d faciam ut tolla indignationem de
animo tuo. Cui Aristodem⁹ ait. Si uis ut credam
do tuo tibi ueneni⁹ bibere. Qd̄ dū biberis si mor
tuus n̄ fueris. apparebit uerū ee dñm tuū. Cui ait apls
Venenū si dederis m̄ bibere inuocato nomine dñi
mei non me nocebit. Aristodem⁹ ꝛ. Prius uideas bi
bentes ⁊ statim morientes. ut sic ab ipo poculo pos
sis formidare. Cui apls ait. Iam duri⁹ tu parat⁹ esto
credere in dñm ihm xp̄m. dū me uideris post ue
neni poculū sanum. Preuit q̄ Aristodem⁹ ad pconsu
le. ⁊ pcit abeo duos uiros q̄ ꝑtus sceleribus erant con
dempnandi. ⁊ statuit eos in medio foro coram omi ꝑplo
meo conspectu apli fecit eos uenenū bibe. Qui mox ut
biberūt erspuauerunt. Te dicit Aristodem⁹. Audi me
Iohes ⁊ recede a ista doctrina. q̄a ad eoꝝ cultū tuos
ꝑsim. aut accipe ⁊ bibe. ut ostendas
omipotentem ee dñm tuū. si postq̄m bi
beris potueris incolomis ꝑmanere credā impm dñm.
Tunc beat⁹ Iohs intrepid⁹ ⁊ constans accepit calice
⁊ signaculū crucis faciens meū dixit. Deus pat⁹ dñi
mei ihu xp̄i cui⁹ ubo celi firmati sunt cui omia sub
iecta sunt. cui omis creatura seruit omis potestas sub
iecta metuit ⁊ expauescit. tu extingue hoc uenenū
sum uirus. extingue operationes mortiferas ⁊ mutes
quas inse habet malicia. ⁊ da in conspectu tuo omib⁹
his q̄s circūsti⁹ oculos ut uideant aures ut audiant
⁊ cor ut magnitudinē tuam intelligant. Hoc cū
dixisset os suū ⁊ totum semet ipm armauit signo
crucis. ⁊ bibit totum qd̄ erat in calice. Et postq̄m
bibit dix⁹. Vero ut ꝓpter quos bibi conuertantur⁹
ad te dñe. ⁊ saluent⁹ que apud te est. te illuminan
te mereāt⁹. Adtendentes aute ipsi Iohem pres
soras uultū habe hylare. ⁊ nulla penitus signa
pallo⁹ aut trepidationis habuisse clamauerunt
Vn⁹ ds uerus est que colit Iohs. Aristodem⁹ autem
nec sic credebat s; ipsis obiurgabat eum. Ille aute⁹
confusus ad Iohm dix⁹. In est michi adhuc dubietas
s; si illos qui hoc ueneno mortui sunt. in nomine
di tui suscitauis. mundabit⁹ a bomi dubietate mens
mea. Ipsi aute⁹ insurrexerūt in Aristodemū dicentes:
Incendem⁹ te ⁊ domū tuā si ausus fueris ultra aplm
di. in tuo sermone fangare. Videns aute ses Iohes
acerrimā seditione fieri precit silentiū ⁊ omib⁹ audi
entib⁹ ait. Prima est q̄m debem⁹ dediuinis uirtutib⁹
unitati ūtute. pq̄m auffere possim⁹ incredulo
insipientiam. Vnde si adhuc Aristodem⁹ in fide
tate tenet⁹. licet tarde eum faciam⁹ cognoscere crea
tore suū. Non eū cessabo ab hoc ope q̄ medela ei⁹
possit curandis. nullū⁹ ꝓuenit. Et sicut medici
habitus inter manus egrotum uaria medela in
digent⁹ ita ⁊ dampnosus iste si adhuc curat⁹ n̄ est
in eo qd̄ est factum. aliud q̄d factum non est faciam⁹
medicamentum. Et conuocans adse Aristodemū
dedit ei tunicam suā. Ipe ū pallio amictus cepit
stare. Cui ait Aristodem⁹. Ut q̄d dedisti michi
tunicā tuam. Dicit ei sanctus Iohes. Ut ut sic
confusus. atua in fidelitate discedas. Aristodem⁹ respōd.
Et quo m̄ tunica tua faciet me ab infidelitate rece
dere. Cui apls respond⁹. Vade ⁊ mitte eam sup cor
pa defunctoꝝ & dicet Iohes apls dñi nr̄i ihu xp̄i mi
sit me ut mei nomie resurgant⁹ ut cognoscant omis
quia una ⁊ mors famulant⁹ dño meo ihu xp̄o. Qd̄
cum fecisset Aristodem⁹ ⁊ uidisset eos exurgere. ado
rant⁹ Iohem festinans ꝓcit ad pconsule. ⁊ cepit cla
mosa uoce dicere. Audi me pconsul memore te puto
q̄d cont⁹ Iohem fregerit⁹ nam tuam exercuit⁹ ⁊ mul
ta mala cont⁹ eum egit. Vnde uereor ne uram ei exhiat⁹
Et enim ds subspecie hominis latens. Nam ue
nenū bibens n̄ solū ipse incolomis pseuerat s; et⁹
eos qui ueneno mortui fuerant ꝑmanus meas tu
nice ei⁹ tactu. suscitat⁹ uiuunt⁹ nulla secum signa
mortis habentes. Dicit ei pconsul. Et quid uis ut
faciam⁹. Aristodem⁹ ꝛ. Eam ⁊ aduoluta ei⁹ genib⁹